

# БИТВА ЗА УРОЖАЙ,

## або Як голова Доманівської райдержадміністрації разом із начальником міліції «жнивували»

Не той хліб, що у полі, а той, що в коморі. Цю народну мудрість підприємець із с. Зелений Яр Доманівського району Лариса Мірошнікова, гірко зітхаючи, переінакшує на свій лад – «той, що у власній коморі». Адже, як вона стверджує, вирошений їй нелегкою працею та із великими фінансовими затратами врожай був підступно вкрадений посеред білого дня. Причому процес «вилучення» 111 тонн добірного зерна відбувався не без участі голови Доманівської райдержадміністрації Василя Іванченка та начальника районного відділу УМВС України в Миколаївській області підполковника міліції Ігоря Паламарчука.

### Земля-годувальниця і форс-мажор

Отже, посіявши минулої осені на 25 гектарах насіння еліти озимої пшениці, Лариса Мірошнікова сподівалася й повернути чималі витрати, й мати бодай якийсь зиск від землі-годувальниці. Та не так сталося, як гадалося.

Отримавши 2011 року свідоцтво приватного підприємця на право займатися вирощуванням зернових та технічних культур, Лариса Йосипівна взялася виготовляти необхідні документи на земельну ділянку державної власності площею 25 гектарів, що вивільнилася від попереднього землекористувача – Л.Я. Паламарчук, яка померла у липні 2010 року.

Але ще два роки після цього, – зазначає Зеленоярський сільський голова Сергій Мірошніков (він же – чоловік Лариси), – один із родичів померлої голови райдержадміністрації Тараса Кушніра із заявою щодо надання їй земельної ділянки площею 25 гектарів в оренду на 10 років. У відповідь на це звернення голова РДА видає розпорядження про надання дозволу на розробку проекту землеустрою.

Тож, зважаючи на всі обставини, Лариса Мірошнікова наприкінці жовтня 2012 року звернулася до тодішнього голови райдержадміністрації Тараса Кушніра із заявою щодо надання їй земельної ділянки площею 25 гектарів в оренду на 10 років. У відповідь на це звернення голова РДА видає розпорядження про надання дозволу на розробку проекту землеустрою.

Уже за два дні приватний підприємець укладає договір із спеціалізованою фірмою на розроблення проектною документації. Даний проект потім мала затвердити комісія із представників районної влади та організацій. І так сталося, що до нового року повністю виготовити та узгодити необхідну документацію Лариса Мірошнікова так і не встигла. Але коли в перших числах наступного року підприємець приїхала до Миколаєва, їй повідомили, що з 1 січня 2013 року землею сільгосппризначення державної форми власності розпоряджається вже не райдержадміністрація, а Держземагентство. Словом, Ларисі Мірошніковій запропонували збирати документи «по другому колу».

Втім, у 2013 році оформити необхідну документацію підприємця так і не встигла – спочатку не було коштів, та й фірма, яка виготовляла проект першого разу, виїхала з Миколаєва. «Про-

те, – зауважує Сергій Мірошніков, – розпорядження голови РДА залишається чинним, адже пункт про шестимісячний термін на виготовлення документації носить рекомендаційний характер».

Так, погоджується зі мною Сергій Олексійович, приватний підприємець Л.Й. Мірошнікова не мала на руках повного пакета документів та остаточного дозволу на право землекористування. «Проте, – каже сільський голова, – за існуючим земельним законодавством і цивільним кодексом земля не повинна втрачати свої родючі властивості. А оскільки ця земельна ділянка була розписана на Ларису Мірошнікову, то про це всі в селі знали (влітку 2013 року приватний підприємець приступає до обробітки ґрунту, а восени вносить у землю насіння еліти озимої пшениці)».

До речі, станом на 3 червня 2014 року в Доманівському районі налічувалося 299 фізичних та юридичних осіб, які користуються земельними ділянками загальною площею 1363 гектари без правоустановчих документів та шляхом самозавхату (Л.Й. Мірошнікова відноситься до першої категорії. – А.Т.). Але ж не всі із них є злісними порушниками чинного законодавства – та ж Лариса Мірошнікова не отримала остаточного дозволу на користування землею лише через зміни в законодавстві та зволікання чиновників. Проте земля, переконаний Сергій Мірошніков, не повинна залишатися без обробітки, головне – щоб зиск від цього мали куценькі сільські бюджети шляхом надходження плати на землю.

Тож, з метою упорядкування земельних колізій, при райдержадміністрації було створено комісію, яка займається виявленням подібних земельних ділянок та нарахуванням плати за користування землею, виходячи з розміру середньої орендної ставки по району. Ці додаткові кошти мають надходити на спеціальні рахунки сільських рад. Проте, за отриманою мною інсайдерською інформацією, деякі із місцевих «олігархів» та наближених до них осіб нелегально обробляють землю, причому без сплати жодних податків. І триває цей «комунізм» по десять і більше років!

### Що робила посеред ступу міліція?

Та повернемося до гарячих подій цього літа. Пшениця на полі, яке засіяла приватний підприємець Лариса Мірошнікова, вродила нівроку – тугі, набиті добірним зерном колосся дали до 45 центнерів на круг. Проте зібрати свій перший вирошений урожай Ларисі Йосипівні так і не вдалося.



5 липня вдень до сільського голови зателефонували односельці, які повідомили: на полі приватного підприємця перебуває міліція, а якийсь комбайн косить хліб.

Отримавши тривожний сигнал, сільський голова разом з іншими членами комісії з питань взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та виробників сільгосппродукції на період збирання врожаю у 2014 році при Зеленоярській сільській раді негайно виїхали на місце подій.

Коли ми приїхали на поле, – згадує Сергій Мірошніков, – то побачили там двох міліціонерів з райвідділу, котрі повідомили нам, що вже дві доби... охороняють поле. Я запитав, на якій підставі вони це роблять, і з якого дива там знаходяться комбайн та КамАЗ. Ті відповіли, що нічого не знають, і порадили звернутися за роз'ясненнями до начальника міліції І. Паламарчука.

«Зрештою, – продовжує сільський голова, – я таки отримав від правоохоронців відповідь, що роботи нібито проводить юстиція, і якщо у який грамотний, то «щас» приїде голова Доманівської РДА В.М. Іванченко і привезе відповідні документи».

Коли ж члени комісії при сільській раді запропонували міліціонерам скласти акт про незаконне збирання зерна, то це погодився зробити тільки капітан П. Мороз – лейтенант В. Міньков категорично відмовився це робити.

У складеному акті засвідчується факт незаконного збирання хліба із ділянки площею 25 гектарів і зазначається, що і комбайнер, і водій КамАЗу відмовилися давати посвідчення особи та належність до майна, що знаходиться на даній земельній ділянці. Не було у них і правоустановчих документів на цю землю.

Згодом до місця конфлікту, – каже С. Мірошніков, – прибув начальник Доманівського РВ І. Паламарчук, який повідомив, що міліціонери помилилися і насправді вони охороняють не поле, а... громадський порядок на полі. На наше зауваження, що поле не є громадським місцем, він відповів, що йому це байдуже, адже для охорони громадського порядку його 5 липня зранку напра-

вив голова райдержадміністрації Іванченко.

Але, що цікаво, коли сільський голова з приводу даного інциденту зателефонував заступнику губернатора Оксані Янішевській, та, здійснивши дзвінок районному керівнику, повідомила, що голова РДА Василь Іванченко нібито взагалі нічого не знає про цю ситуацію, і для з'ясування деталей він направляє на поле... начальника міліції.

Виходячи з нехитрої логіки, стає зрозумілим, що або голова РДА, або начальник міліції говорять, м'яко кажучи, неправду. Сергій Мірошніков більш категоричний в оцінці ситуації: за його словами, на той момент і пан Іванченко, і пан Паламарчук, будучи застигнутими зненацька, просто не знали, що казати.

Показово, що начальник районного відділу міліції ніяк не зважив на пропозицію членів комісії відреагувати на те, що особи без жодних документів збирають хліб із землі державної власності. І. Паламарчук відмовився це робити, мовляв, він прибув на місце гарячих подій лише «для охорони громадського порядку». Також начальник районної міліції не пристав на пропозицію сільського голови спільно з членами комісії скласти акт про те, що на полі незаконно знаходиться та убиває врожай комбайн.

Отже, співробітник міліції, якому повідомляють про факт крадіжки, жодним чином не реагує на можливе порушення закону. Про що це говорить? Сергій Мірошніков вважає, що це свідчить або про те, що начальник райвідділу покриває ймовірний злочин, або про те, що сам є учасником злочинного угруповання.

### Зерно є, документів - зась

На підтвердження своїх слів сільський голова згадує події, що відбулися напередодні. За пару днів до того до нього зателефонували на мобільний та, представившись «міліцією», попросили назвати номер мобільного телефону дружини.

Невдовзі, – продовжує Лариса Мірошнікова, – мені подзвонили та призначили зустріч біля однієї з установ у центрі Доманівки. Вийшовши в указаному місці з автівки, я побачила трьох чоловіків – голову райдержадміністрації Василя Іванченка, начальника районного відділу міліції Ігоря Паламарчука та невідому мені особу. Той, представившись співробітником СБУ, не пред'явив при цьому жодних документів. Незнайомець переконався, що я – Лариса Мірошнікова, потім спитав, чи моя це земельна ділянка, та що на ній посіяно. Я відповіла ствердно і також погодилася скласти акт щодо цих посівів. Тоді чоловік посміхнувся і повернувся до Іванченка та Паламарчука.

Та повернемося до подій 5 липня. Аби добитися бодай якоїсь дієвої реакції правоохоронців, Зеленоярський сільський голова телефонув до чергової частини райвідділу та повідомляє про скоєння злочину – крадіжку зерна. За півгодини на поле приїхала оперативна група місцевого РВ, причому міліціанти чомусь пересувалися на приватній машині – «Жигулях» зеленого кольору. Із автівки вийшли капітан міліції Кужель та її колега по боротьбі за справедливість та законність Трощенко. Але й вони ніяк не зупинили збирання врожаю з подальшим вивезенням на приватне домоволодіння підприємця Курінського в Доманівці.

Відтак Сергій Мірошніков разом із членами комісії вирішує супроводжувати КамАЗ до місця складування зерна і опиняється на приватному подвір'ї будинку О.В. Курінського. Слід зазначити, що цей пан заробляє собі на життя тим, що спочатку закуповує, а потім перепродає зерно. Здавалося б, цілком законний бізнес, але – в разі, якщо зерно закуповується на законних підставах. Однак Курінський не представив членам комісії жодних документів про походження зерна, не надав він і договорів на збирання та зберігання збіжжя, а також актів про приймання-передачу майна. За словами підприємця, до нього звернувся голова РДА Іванченко та сказав, що йому потрібно прийняти зерно від начальника рай-